

bună stare economică. Există în populația noastră această forță economică morală, pe care o admirăm la Germani, și care singură dă o putere în-sută tunurilor și baionetelor?

Din acest punct de vedere răzhoiul actual a venit pentru noi prea devreme; ne-a surprins în mijlocul, sau mai bine la începutul acestei *pregătiri de războiu*. Căci, cum foarte bine spune căpitanul *Titus Frederic Mayer* în broșura de față, „România este printre țările care au progresat mai puțin pe acel tărîm; vina nu e a nimănui, căci progresele în domeniile faptelor sociale se săvîrșesc încet, după multe străduinți și prefaceri; cei cincizeci de ani de viață socială modernă nu puteau să transforme radical starea economică-culturală a întregului nostru popor, atât de greu încercat de robia-i seculară... rezultatul a fost că țăranul, care în decursul vremurilor a zăcut în liniștea mormîntului și răbdarea des-nădejdei, a continuat să rămînă în aceeași stare“.

Sînt fatalități istorice tragice. În cele 50 de pagini ale broșurii, autorul face un rezumat clar al legilor de prevedere socială din timp de pace și războiu atît din țara noastră cît și din Germania, Austria și Anglia; iar ca încheere spune: „Nu lipsesc bunele legiuri, măsuri și instituțiuni; ba chiar sîntem cel dintîiu stat din răsăritul european, care a introdus un sistem de asigurări muncitorești. Dar legile nu se respectă și nu există energia necesară pentru a aplica san-țiuni.... Respectul legilor este la noi un ideal“.

E de prisos să relevăm utilitatea broșurii.

*

George V. Haneș. *O doctrină romînească de luptă*. Un volum de 122 pag. „Minerva“ București, prețul 1 leu 60 bani.

Sub acest titlu se cuprinde o materie variată, culeasă de autor din diferitele

sale lecțiuni, pe care le rezumă, le citează și pe ici pe colo își face observațiile sale. Astfel *Istoria armatei romînești* de N. Iorga și *Puterea armată la Romîni* de N. Bălcescu îi dau 22 pagini; în alte 18 pune în relief prin multe și nimerite citații, munca, pe care Marele rege, Carol I, a închinat-o organizării și ridicării armatei noastre. Vine în urmă, sub titlul *Spiritul ofensiv al infanteriei noastrei* un comentariu al regulamentului de lupte și manevre. Urmează apoi note cu varietate cuprins; în urmă o conferință mai întinsă asupra tacticii și strategiei, lui Frederic II al Prusiei, apoi iarăși note în care relevăm pe cele asupra campaniei din 1913, unde se face apologia greșelilor campaniei, apologie, conform respectabilelor tradițiuni ale moravurilor noastre, împănată cu multe grațiozități la adresa criticilor. Volumul se încheie cu o notă, *Idealismul în armată*, unde autorul, sedus de vorbăria presei franceze, îi reproduce aprecierile jignitoare în privința armatei germane.

Cam acesta este cuprinsul volumului și denotă la tinerii ofițeri o pornire lăudabilă de a-și lărge și întinde cunoștințele.

M. Z.

* * *

I.-A. Candrea și Ovid Densușianu. *Dicționarul etimologic al limbii romîne*. Fascicola IV, pag. 145—224. București, Socec. 1914.

Etimologii *noii* aparținînd autorilor sînt foarte puține, abia vreo zece.

Autorii utilizează etimologiile mele, însă—pîră veche!—uită să mă citeze, astfel pentru: *nămae* < *animalia* (propusă de mine în Arhiva, Ianuar 1905, p. 35), *uin* < *ovinus* (Arhiva, April 1907, p. 180), *piduriță* < *pedulis* (Etimologii Romînești, 1910, p. 33), *strîoclu* < *strabus*+*oclu* (Arhiva 1912, p. 398), *pup* ‘embrasser’. < *puppa (Arhiva, Mart 1905, p. 131).